

Ч. 3 (5)

«НАША ЦЕРКВА». Місячник. Додаток до «Християнського Голосу», ч. 18/1953.

Травень 1953

Видає Генеральний Вікаріат Апостольського Візитатора в Лондоні. «Our Church», 143, Saffron Hill, London, E. C. 1.

Пречиста Діва Марія і ми

Вчитуємось в історію людського роду і бачимо: не було на світі людини, яка досягла б такого ступеня пошани, слави, любови і почитання, як Пречиста Діва Марія. Немає місця на землі, де не знали б її імені, де не почитали б Марії. Культ Пречистої Диви Марії сягає самих початків християнства; він був поширений у цілій Христовій Церкві, зарівно на Сході, як і на Заході. Завершення цього культу це проголошення догми про її непорочне зачаття без гріха первородного (8. 12. 1854 р.) і догми про її успення і перехід до неба враз з тілом. (1. 11. 1950).

Особливе почитання і любов виявляв Пречистій Діві Марії також і український нарід. Немає ні одної доби в нашій історії, в якій не були б записані вияви найглибшої пошани і любови для Небесної Цариці нашим народом; записані теж і численні докази її постійної опіки над нами. На її честь були посвячені тисячі церков. Напр. у львівській архієпархії, на всіх 1278 церков, 377 були посвячені Пречистій Діві, з того 98 її Покрову; в перемишльській дієцезії на всі 1322 церкви, 446 посвячені Марії. При її чудотворних іконах відбувались часто проці і моління, в її честь поставили прегарні пам'ятки в мистецтві й літературі.

В чому причина такого загального почитання Пречистої Диви Марії? Це не тільки заспокоєння релігійних почуттів людини, але це радше вияв вдячності; це віддання себе під Покров Марії; це віра у всемогутність її молитов перед Престолом Всевишнього. Сила ж молитов і заступництва Марії перед Богом лежить у двох головних джерелах: в її материнстві Божого Сина і всіх людей.

а) Пречиста Діва Марія — це правдива Мати Божого Сина

Ще в раю, після упадку в гріх наших прародитців, Адама й Еви, Господь Бог приобіцяв післати людському родові Спасителя. «Коли ж прийшла повнота часів», Господь Бог здійснив цю обітницю, піславши на землю Свого Єдинородного Сина — Ісуса Христа. Він стався чоловіком з безмежної любови до людей, та щоб уподібнитися нам у всьому, крім гріха. Він прийняв людське тіло в лоні Пречистої Диви Марії, яку вже від віків вибрав собі на Матір. Вона погодилась з волею Божою: прийняла до

свого дівичого лона Єдинородного Сина Божого і діланням Святого Духа дала Йому людське тіло; через те стала правдивою Матір'ю Божою.

І саме за це її дійсне материнство Сина Божого і Спасителя людського роду, Пречиста Діва Марія доступна найвищої гідності, прославлення і благословення у Господа Бога, та найвищого почитання і вдячності у людей. «Бог міг був створити ще більший світ і простірніше небо, каже св. Бонавентура; але неможливо було для нього піднести людину до вищої гідності, як до гідності Материнства Свого Сина».

б) Пречиста Діва Марія — це Мати наша

Внаслідок свого материнства Божого Сина — Спасителя людського роду Пречиста Діва Марія є нашою матір'ю. Ісус Христос є Головою відкупленого людства, Головою Свого Містичного Тіла — Церкви, якої ми є членами, тому то Пречиста Діва Марія — Мати Христа — є також і нашою матір'ю в містичному розумінні.

Пречиста Діва Марія є нашою матір'ю, бо Ісус Христос є нашим братом. Це Своє братерство з нами Ісус Христос Сам часто підкреслював: напр. Свого Небесного Отця Він каже нам називати також і нашим отцем та називає братами тих, що сповняють волю Його Небесного Вітця (Мат., 6, 9. і 12, 49-50). Сповняючи волю Божу й заховуючи Божі Заповіді, стаємось братами Ісуса Христа; тим самим стаємо духовними дітьми Пречистої Диви Марії.

Пречиста Діва Марія є нашою матір'ю; бо Сам Ісус Христос призначив нам її на матір через св. Апостола Івана словами: «Сину, — це Мати твоя», а Марії казав наділити своєю материнською любов'ю усіх людей: «Жінко, — це син твій» (Іван, 19, 26-27). І від тоді аж досі Пречиста Діва Марія цю свою роллю материнства для нас, людей, сповняє по материнськи. Особливою любов'ю та окремим материнським теплом огортає вона тих своїх дітей, що вірні її Синові. З окремою тугою жде вона і тих, що про Нього забули. Вона і для нас не покупила свого материнського тепла і потіх, якщо лиш будемо до Неї прибігати і її про це просити. Це ми повинні робити при всякій нагоді і в кожній хвилині, пам'ятаючи, що Пречиста Діва Марія є нашою матір'ю, і що вона

«всіх скорблячих радість, обидливих заступниця, алчущих питательниця, странных утішеніє, обуреваних пристанище, больных посіщеніє, немощних покров і заступниця, жезл старости, Мати Бога Вишняго...»

в) Наше відношення до Пречистої Диви Марії

Коли хтось любить якусь особу, він часто про неї думає; радо її стрічає і відвідує; розмовляє з нею щиро; старається зробити їй в усьому приємність; уникає усього, що могло б їй принести біль або смутку, і готовий зробити усе для неї. Подібними прикметами-ділами повинна відзначатись також і наша любов до Пречистої Диви Марії. Річевим доказом любови до нашої Небесної Неньки буде наше життя, згідне з навчанням її сина — Ісуса Христа. «Правдива бо любов і набожність до Пречистої Диви Марії полягає в бажанні того, чого хоче Марія» — каже св. Леонард. Пречиста Діва найбільше бажає прославлення Бога; найбільше не любить гріха, який наново розпинає її улюбленого Сина. Тому то й ми, діти Марії, повинні вистерігатись гріха, як найбільшого зла; вистерігатись на те, щоб не завдавати болю нашій Небесній Неньці. Бо не може бути любови до Матері, коли одночасно ображуємо її Сина.

Дальше наше завдання, на спосіб малих дітей, наслідувати нашу Небесну Матір в усьому, а зокрема в її чеснотах віри, любови й надії на Господа Бога. Не лиш у щасті, але й у хвилинах нашої особистої та народної Голоти повторюймо за Пречистою Дивою Марією: «Нехай діється воля Твоя...» А Милосердний Господь з неменшою щедрістю нагородить нашу покору, як нагородив покору Пречистої Диви Марії.

а. І. Ш.

Колонні верети стрічаються в Лурд

В дні 3-6 липня ц. р. на місці появи Матері Божої в Лурд (Франція) комбатанти 30-ти країн, що брали участь в останній світовій війні, будуть молятися за згоду кол. ворогів і закріплення миру. Кардинал Тіссеран буде проводити торжествами. Між націями, що пішляють туди своїх представників, є Франція, Німеччина, В. Британія, ЗДА, Еспанія, Італія, Південна Корея і ін. Амбасадори 30-ти країн передали згоду їхніх урядів на це паломництво комбатантів.

Українські жінки на передових позиціях за Христа

«Навіть неволя не може спинити їх від молитви»

Під таким наголовком появилася в одному знаменитому англійському часописі в березні ц. р. цікава стаття про невольничі табори в СРСР і молитовні групи у тих таборах. Зі статті виходить, що авторка цієї статті докладно поінформована про життя засланців-в'язнів у Сибірі. Хоч вона згадує й інші національності, найбільше, однак, вона захоплена вірою й відвагою українських жінок-католичок.

Наводимо деякі уривки з цієї статті з тим, що зі зрозумілих причин пропускаємо назви місцевостей, що й зазначаємо точками.

«Збудована, поморщена українська жінка з жовтою латкою на рукаві стояла на лісистому пригірку, на південь від концентраційного табору... (Сибір). Вдивляючись у сторону ріки, вона зі запалом сказала: „Вони стараються вбити Бога у нашому серці. Але вони ніколи не відірвуть нас від Нього!“ А по хвилині: — „Вони ніколи не відстрашать нас від релігійних сходин; ніколи не вдасться їм зломити католицької жінки“...»

Лише в західному Сибірі, в березні 1944 р., за свідченням авторки, було 9 великих, 75 переходових і 120 головних таборів та ок. 200 місць примусової праці. В 1952 р. число каторжників доходило до 4.800.000, до яких треба додати ще 250.000 «добровільних переселенців» і 75.000 напівсвобідних робітників.

В таборах жахливі умовини, невинна безбожницька пропаганда і терор, про який нікому й не снилося; проте в'язні гуртуються у молитовні групи; вибирають з-поміж себе провідника або провідницю і моляться спільно за краще завтра своє і свого народу. У дев'яток головних таборів західного Сибіру... є понад 90 сильних релігійних кружків, з яких найсильніші це т. зв. «покірні».

У жіночому таборі... біля Архангельська є понад 400.000 українських і польських жінок, засуджених навіть на 25 років каторжних робіт за «релігійні ухили». В тім числі є поважна кількість жінок і вдів по кол. комуністичних провідниках, зліквідованих у 30-тих роках. Ця група злучена разом з українцями з т. зв. «київського католицького пояса». Вистачало, щоб котрась з жінок прихильно ставилась до католицизму, а її туди вчислляли і карали. Цими новітніми мученицями проводить українка, яка вже в таборі стала католичкою. Вона є одною серед найкращих організаторів підпільних молитовних кружків і підпорою резистансу у північній Московщині. При допомозі своїх помічниць вона створила сильну духову спільноту, в основу якої поклала християнську любов, милосердя й молитву.

Всі в'язні розуміють окрему «німу» мову, якою порозуміваються між собою. 300 вісткових, т. зв. «ціток» дбають про передавання собі потрібних інформацій і розпорядків. Така вісткова-«цітка» це, звичайно, дуже інтелігентна жінка, яка мусить знати кільканадцять мов і діалектів та скоро орієнтуватись у ситуації. Одним зі завдань таких вісткових є малювання або роблення з дерева хрестів (найпростіша, але найбільш повчальна релігійна література! — І-в) і поширення їх між в'язнями. Нераз, з нараженням власного життя, ці зв'язкові дають до поцілунку такий хрестик тим, що вже призначені на зліквідування, як «невидчимі»...

Біля заливу Беринга, згідно з інформаціями цієї статті, серед неймовірного холоду й жорстокого переслідування,

українські жінки зорганізували сітку таких молитовних і харитативних кружків.

Авторка згадує і про страшне переслідування Москвою 40 мільйонів українського народу. Свою статтю закінчує вона окликом, що неволя не знищить віри цих людей, не відбере у них Бога. «Я сумніваюся, чи треба ще сильнішого доказу проти тих, які думають, що біле полум'я католицької віри вже згасло у сибірських тюрмах і концтаборах!» — каже вона.

Сила материнської молитви

Був 1918 рік. Ще шаліла I світова війна. Найкращі сини українського народу стояли в стрілецьких ровах, обороняли Батьківщину.

Невеселі вістки доходили до села Ж. у Золочівському повіті. Селяни перешліпувались між собою та зі співчуттям гляділи на священничий дім. Бо один з синів священника, старшина української армії, був на фронті і довго не було від нього вістки. Сумний і зажурений ходив батько. Сумна, безпотішна була старенька їмость. Туга зганяла їй сон з очей. Вона тремтіла на кожну вістку про фронт, що доходила у село. Одиноким її розрадою було перебування у церкві; перед образом Пречистої заносила гарячі молитви за сина.

Згодом усі в селі голосно говорили про про смерть молодого поручника. Знав про це й батько, священник, що його син вже не живе. Як могли, так затаювали страшну вістку від матері. Однак старенька їмость заприштіла зміну на обличчях добродушних селян. Ще сильніший біль стиснув її материнське серце; вона рішила довідатись хоч би і як гірко правду.

— Слухайте, Федю, — сказала вона в розмові зі стрічним селянином — Ви всі щось знаєте про мого сина, але ховаєте перед мною.

— Але ж бо ні, прошу пані, — почав викручуватись змішаний селянин, — ще нема нічого певного. Різні чутки тепер ходять. Хто знає, кому сьогодні можна вірити.

— А все таки ви усі щось знаєте про мого сина, тільки перед мною ховаєте. Скажіть, скажіть! Майте милосердя над мною! — вже майже в сльозах благала мати.

Не міг довше опиратись добродушний Федь і зрадив сумну вістку:

— Якійсь стрілець з сусіднього села прийшов на відпустку і розповідав, що був свідком смерті молодого поручника, її сина.

Важко уявити собі біль материнського серця після такої вістки. Мов онімела, рештою сил поволіклась старенька їмость до церкви перед ікону Пречистої... просити чуда. Піднесена на дусі виїшла з церкви. На дворі очікувало її кілька селян, щоб провести до хати. Яке ж велике було їхнє здивування, коли ця мати виїшла з церкви зовсім спокійна і радісно промовила: «Ні, мої дорогі, мій син не згинув. Він живий. Так сказала мені Пречиста.»

За пів року цей син, поручник, вернувся до рідного села на відпустку. Він розповідав про страшні бої з ворогом, у яких згинули усі його товариші. Смерть двічі затлядала і йому ввічі. Але він якимось чудом врятувався. Коли довідався про молитву матері за нього, при-

Сильні слова признання англійки, авторки згаданої статті про непохитність у вірі українських жінок. Бо дійсно сильна і незламна мусить бути віра наших сестер і братів, які навіть серед таких жорстоких умовин не перестають молитись до Бога та заявляти, що ніхто не відрве їх від Нього!»

Соромно стає однак, коли подумаємо, що немало наших братів і сестер, тут на еміграції, сьогодні за свою віру забувають, не живуть згідно з її засадами, або міняють її на іншу. Хай же голос і свідectво чужих про наших сучасних мучеників скріпить у нас віру, хай додасть нам охоти краще сповняти наші релігійні обов'язки серед тисячекратно кращих обставин тут на чужині! І-в

гадав собі, що це діялось саме в часі одної з небезпек. Він зрозумів, кому завдачує своє життя.

Скінчилась війна. Кілька літ пізніше, у каплиці української Духовної Семінарії у Львові, клячав молодий священник. В його очах блистіли сльози радості. Наче живий стояв перед ним пройдений життєвий шлях, фронтів небезпек, тривога, молитва матері... Він знав, чия це заслуга; знав, чийм молитвам і заступництву має завдячувати своє щастя бути священником. Відтоді аж досі він ревно і віддано працює на славу Божу. І є живим свідком, як багато може зробити материнська молитва до Божої Матері.

А. М.

Фатімське чудо

На екрані лондонського кіна «Пляца» при Рідженс Стр. (доїзд: Пікаділі Сиркес) появилася недавно релігійний фільм про чудесну появу Пречистої Диви Марії у Фатімі (Португалія) 1917 р.

Фільм починається образами з португальської революції 1910 р. та жорстоких актів атеїстичних революціонерів проти всього, що релігійне. Потім живо представлено правдиву історичну подію — появу Пречистої Диви трьом сільським пастушкам. Зокрема гарно представлена відвага й витривалість тих дітей у своїх переконаннях про правдивість появи Пречистої, мимо погроз з боку безбожної юрби та недовіря з боку церковних чинників, а навіть власних родичів. Фільм кінчиться чудом Пречистої Диви — неприродним затьмінням сонця, на potwierдження її появи. Останні картини показують релігійні торжества у Фатімі в жовтні 1951 р. на закінчення Святого Року при участі понад 1 мільйона паломників. В цілому і в подробицях фільм ділає дуже будуче навіть на релігійно індиферентного глядача.

Любімося — переможемо!

Недавно підчас виборів до парламенту в Італії одна з партій розліпила на мурах Риму таке передвиборче гасло: «Amiamoci — vincemmo!», — «Зброїмося — переможемо!» Напис завважила молодша студентка і, висівши з трамваю, олівцем скреслила у першому слові букву «г»; після того гасло звучало: «Amiamoci — vincemmo!», що по нашому звучить: любімося — переможемо!

ЧИТАЙТЕ Й ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
ТИЖНЕВИК
«ХРИСТИЯНСЬКИЙ ГОЛОС»!

Для тих, що задумують одружитись

ЯК ПЕРЕВЕСТИ ШЛОБ?

Хочемо улегшити переведення передшлюбних формальностей тим, що бажають одружитись. Подасмо декілька інформацій про вимоги Католицької Церкви щодо закінчення церковного шлюбу, і вимоги англійського державного закону щодо т. зв. цивільного шлюбу, після шлюбу церковного.

А. ВИМОГИ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ:

1. Католицька Церква вимагає, щоб усі подружжя її вірних були благословлені в церкві правлячим єпископом, його генеральним вікарієм, або делегованим на це священником-душпастирем.

2. Крім священника конечні при шлюбі два свідки.

3. Найменше на три тижні перед шлюбом наречені повинні повідомити про це свого відносного душпастиря, або двох душпастирів, якщо наречені живуть у двох різних душпастирствах, або належать до двох обрядів: латинського й нашого східного. Таке вчасне повідомлення кінцеве, щоб священник міг тричі голосити оповіді, або просити о диспензу, якщо узасаднена. Оповіді повинні бути голошені у парохіальній церкві наречених, а якщо вони походять з двох різних парохій-душпастирств, то в обох церквах.

4. Католицькі сторони повинні пред'явити душпастиреві метрику св. Тайни Хрищення і посвідку вільного стану від свого душпастиря. (По метрику у таких випадках на терені В. Британії слід звертатися до Канцелярії Генерального Вікаріату в Лондоні; залучити 5 шіл. на покриття адміністративних витрат.) Якщо душпастир має сумнів про вільний стан одної, або й обох сторін, що хочуть женитися, то вони повинні представити двох свідків, які присягою ствердили б вільний стан наречених. Якщо одна сторона є некатолицька, тоді треба доказати, що вона охрещена; при тому, розуміється, та сторона також мусить бути стану вільного.

5. Наречені зобов'язані в совісті виявити перед шлюбом душпастиреві знані їм певні, або сумнівні, перешкоди, як напр. близьке споріднення, інше визнання, і т. п. Якщо існують якісь перешкоди, то женихи зобов'язані виконати належні зобов'язання, потрібні для одержання диспензи.

6. Шлюб католицької сторони з некатолицькою, а навіть католицькою, є неважкий перед Богом, якщо він був закінчений лише в «Реджістер Оффіс», або в протестантській церкві, або донебудь поза католицькою церквою, за винятком, що він відбувся б там у присутності католицького священника і двох свідків.

7. Звичайно Католицька Церква не радо дозволяє на шлюб католиків з некатоліками. Однак, з уваги на ненормальні обставини в цій країні, як напр. брак дівчат католичок і інші поважні причини, єпископ може дозволити на такий шлюб. Щоб такий дозвіл одержати, наречені повинні підписати передшлюбні зобов'язання:

а) що після шлюбу в католицькій церкві вони не підуть по такий шлюб до некатолицького служителя,

б) що всі їх діти, хлопці й дівчата, будуть охрещені та виховані лиш по-католицькому,

в) що некатолицька сторона не ставить перешкоди стороні католицькій у сповнюванні її релігійних практик і обов'язків,

г) що католицька сторона старатимься розсудливо про приєднання свого некатолицького подруга до католицької віри.

8. Згідно з теперішнім церковним законом шлюбу, чи то між католиками, чи між католиками і некатоліками, хочби вони мали всі потрібні умови та наслідки цивільного шлюбу і вважалися важкими в обличчі цивільного закону, — в обличчі Церкви і Бога вони є неважні, а сторони ці перед Богом не вважаються за мужа і жінку так довго, поки вони не візьмуть шлюб перед католицьким єпископом, або священником з двома свідками.

9. Католик, або католичка, які поважилися б взяти шлюб з особою некатолицького віровизнання в некатолицькій церкві, або молитовниці і перед некатолицьким служителем, на основі законів Церкви — вже тим самим підпадають під кару екскомуніки, а їх шлюб є неважкий перед Богом.

Б. Урядові приписи т. зв. цивільного шлюбу в Англії

Тому, що державний англійський закон уявляє за правно важні лише ті подружжя, що є зареєстровані в окремій на це Уряді Шлюбів — Register Office of Marriages, — всі шлюби, навіть католицькі, повинні бути там наперед зголошені.

1. Першим отже завданням женихів — це повідомити згаданий «Реджістер Оффіс» місцевої громади про свій шлюб на повних 21 днів (повних 3 тижні) наперед. Якщо женихи живуть у двох різних громадах, тоді обов'язково вони повинні зголосити про свій шлюб в «Реджістер Оффіс» обох дотичних громад, також на повних три тижні перед шлюбом.

Якщо шлюб не буде відбуватися у ній одній з тих місцевостей, де живуть наречені, тоді вони повинні зголосити про свій шлюб також у «Реджістер Оффіс» тієї громади, у якій братимуть шлюб. Напр., якщо наречений живе у Кембриджі, а наречена в Оксфорді, а хочуть брати шлюб у Лондоні, то мусять зголосити про це в усіх трьох «Реджістер Оффіс»-ах. При зголошенні в «Реджістер Оффіс» треба сказати, котрого дня, в якій церкві та в котрій годині буде шлюб, щоб урядник міг туди прийти і перевести т. зв. цивільний шлюб. Звичайно це відбувається в той спосіб, що урядник дотичного уряду приходить до католицької церкви, чекає в захристії під час церковного шлюбу, а потім у захристії переводить формальності т. зв. цивільного шлюбу.

2. На випадок конечності приспішення речення шлюбну треба порозумітися про це з «Реджістер Оффіс» тої місцевості, де буде шлюб. Тоді урядник цього уряду з'явиться в церкві не після повних 21 днів, але навіть після впливу одного повного дня, з тим, що треба заплатити не 10 шіл. 6 п., як у першому випадку, але 3 фунти 3 шіл. Але не робити цього самовільно, не порозумівшись наперед зі священником, який мав давати шлюб; він своєчасно мусить вистаратися у компетентної церковної влади потрібні диспензи.

3. До т. зв. цивільного шлюбу в захристії наречені обов'язково мусять принести з собою від свого «Реджістер Оффіс» посвідку про зголошення там свого шлюбу. Це кінцеве для уникнення непотрібних клопотів і замішань в останній хвилині.

4. До т. зв. цивільного шлюбу в захристії також потрібні два свідки.

Увага: Якщо хто вже закінчив такий т. зв. цивільний шлюб, а церковного не має, той згідно з власною совістю й вимогами, потрібними до спасення душі, повинен чимскорше цей свій нерозважний крок направили і, порозумівшись наперед зі своїм душпастирем, взяти шлюб у католицькій церкві!

В. Права українців католиків при шлюбах у В. Британії

Крім вищесказаних вгорі загальних умов, потрібних для закінчення як церковного, так і т. зв. цивільного шлюбів, українцям католикам у В. Британії прислужують окремі церковні права, з яких вони повинні повністю користатися, а саме:

1. Шлюби між двома католицькими сторонами східного обряду, або шлюби між католицькою стороною східного обряду й некатолицькою стороною, мають право благословити лише українські католицькі священники! Щоб благословити таке подружжя, католицький священник латинського обряду мусить мати на це окремий дозвіл від українського католицького священника. Якщо одно з наречених є латинського обряду, тоді право благословити такий шлюб має також латинський католицький священник.

3. Коли наречений є католик східного обряду, то шлюб повинен благословити тільки український католицький священник; і навпаки: як наречений є напр. англієць, католик латинського обряду, тоді право благословити його шлюб має англійський католицький священник, латинського обряду.

4. Якщо українець католик жениться з некатолицькою, напр. з «Черч оф Енгланд» і т. п., то вона повинна зголоситися у місцевого католицького священника, вислухати в нього 4-6 наук про св. Тайну Подружжя та коротко ознайомитися з католицькою вірою.

В засаді всі українці католики в справах шлюбів та інших повинні звертатися лише до своїх відносних душпастирів у В. Британії. Щоб поінформувати заінтересованих, хто є їхнім душпастирем та щоб улегшити багатьом зв'язок із ним, нижче друкуємо адреси всіх наших Всч. О.О. Душпастирів у В. Британії і терени їх душпастирювання.

1. ДУШПАСТИРСТВО ОКРУГА ЛОНДОН:

терен душпастирства:

Kent, Sussex, Surrey, Hants, Berks., Buckingham, Norfolk, Suffolk, Cambs., Hunts., Herts., Essex, Bedford., Oxford., (округа і м. Peterborough у Northampton.)
обслуговує о. Іван Шевців:
143, Saffron Hill, London, E. C. I.

2. ДУШПАСТИРСТВО КОВЕНТРИ:

терен душпастирства:

Northampton., Warwicks., Worcester, Staffords., Gloucester, Somerset., Wilts., Dorsets., Devons., Cornwall.
обслуговує о. Микола Матичак:
50, Riches Str., Wolverhampton, Staffs.,
і о. Петро Лісовський:
78, Spring Rd., Coventry, Warwicks.

3. ДУШПАСТИРСТВО НОТТІНГґАМ:

терен душпастирства:

Nottingham, Lincoln., Derbys., Leicester., Rutland.
обслуговує о. Василь Паславський:
25, Derby Rd., Nottingham.

(Далі на 4. стор.)

In this country...

Католицька Церква в Англії

В «Кетолік Директорі»/1953 читаємо, що Католицька Церква в Англії має 2.895 парафіяльних церков і 918 каплиць; 2.125 шкіл з 536.288 учнями; 70 чоловічих чинів і 140 жіночих законних згромаджень. Зріст католиків на цьому терені незвичайно великий, коли взяти до уваги, що тому 100 років католиків тут було ледве кількесот тисяч з 275 священниками. Тепер усіх католиків в Англії є 2.878.400, на 40.700 більше, ніж минулого року. За останній 1952 рік наросло до Католицької Церкви 11.360 осіб. В 1952 р. висвячено 60 нових священників. Всіх священників у В. Британії є тепер 4.300 і понад 2.000 монахів.

Сьогоднішні успіхи англійські католики завдячують своїй праці і витривалості своїх попередників, переслідуваних протестантами. Англійські католики ведуть зовсім окреме релігійне організаційне життя від протестантів. Це однак не перешкоджає їм бути добрими англійцями, патріотами своєї батьківщини. Назагал в усіх справах, крім релігійних, католики і протестанти співпрацюють.

Заклик поклонитись хрестові

На коронацію королеви Єлисавети в червні ц. р. сподіються в Лондоні около 250 тисяч гостей зі ЗДА. Крім того прийдуть тисячі гостей з інших країн. Лондонський католицький часопис закликає католиків з-посеред коронаційних гостей поклонитись хрестові на католицькій Вестмінстерській катедрі в Лондоні. Поруч катедрального храму підноситься вгору висока струнка вежа з хрестом на вершку. В цьому хресті є правдива частина дерева з того хреста, на якому був розп'ятий Господь наш Ісус Христос. Про це подбав Кардинал Чоен, під керівництвом якого перебудовувався будова храму.

Багато і наших земляків приїждить до Лондону з нагоди відпустки або громадських зібрань. Поручасмо відвідати Вестмінстерську катедру і схилити голову перед хрестом зі святою реліквією.

Папська місія на коронацію

Папа Пій XII призначив представників на коронацію королеви Єлисавети. Папська місія буде мати п'ять осіб: Голова Архієпископ Ченто, Папський Нунцій у Бельгії, Монс. П. Вейо зі Секретаріату Стану ватиканської держави, князь Ф. Теодолі з Почесної Гвардії Папи, та ще двох визначних англійських католиків: Р. Грант-Ферріс і Ф. Ельвес. Під час коронації королеви ця місія буде придержуватися подібних формальностей, як під час коронації короля Юрія VI, 1937 р. Вона братиме участь у коронаційному поході до Вестмінстерської катедрі, але під час коронаційної церемонії останеться на трибуні перед катедрою. Після коронаційних церемоній місія знову долучиться до походу королеви по місті й братиме участь у всіх коронаційних прийняттях та інших імпрезах.

Масова інсценізація

У рамках коронаційних урочистостей британські католики в Бадфорд підготують на 14 червня масову інсценізацію на Odsal Stadium, який вміщує 70 тисяч людей. Низка живих образів і сцен має показати історію католицької Британії від приходу норманів у 11 столітті аж до наших днів. На майдані буде побудована величезна мапа Британії, будуть поставлені мініатюрні моделі славних катедр і церков, а історики да-

3 життя церковних громад

Св. Місія у Менчестері

Серед звітів у пресі, що тут відбувся концерт, там академія, а там ще якась інша імпреза, ось вперше появляється з Менчестеру звіт про св. Місію.

Колись, на Рідній Землі, де й люди були побожніші, то частіше відбувались і св. Місії. Тепер, коли ми розкинені по чужині, рідко де така св. Місія може відбутись. А однак треба св. Місій, бо одні живуть блудно в забутті про Бога і Його святі Заповіді, інші ж, не відкидаючи вправді Бога, віддалились лише політиканству і дбають за скороминаючі земські речі та геть занехали релігійні практики.

Якраз св. Місія освідомлює усіх про існування Творця Неба й землі, про Його права і вимоги до людини — Його сотворіння, про нагороду для праведних та про вічну кару для беззаконних і гордунів пустих, самовпевнених... Св. Місія подає лік на гріх — покаєння і св. Сповідь, надію на Боже милосердя та примирення людини з її Творцем.

Великопісна Місія у Менчестері тривала 4 дні (28-29 березня). Проповідником був о. Богдан Курилас ЧНІ, з Вельгії. Успіхи св. Місії були великі: багато людей вислухало покаєнні проповіді о. Місіонаря, около 500 сповідалось, багато вписалось до Братства Матері Божої Неустанної Помочі. — Все це знак, що кинене о. Місіонарем зерно Божого слова не пропало марно. Віримо також, що св. Місія причиниться значно до духового відродження її учасників.

о. д-р Вол. Дзьоба

Реколекції ТУСК «Обнова» в Лондоні

Заходом Т-ва Українських Студентів Католиків «Обнова» відбулись в українській католицькій церкві в Лондоні духовні вправи-реколекції. Реколекціями проводив о. В. Курилас ЧНІ, який виголосив п'ять наук: про відношення людини до Бога, про духову вартість людини, про значіння Пресвятої Євхаристії і св. Сповіді та ролі Пречистої Діви у житті кожного християнина. Духовні вправи закінчились великодньою Сповіддю і спільним св. Причастям учасників. З жалем працювали учасники о. Місіонаря, від яких щиро дякував йому о. канцлер М. Ратушинський. Реколекційних наук слухало пересічно ок. 20 учасників, з яких більшість були нестуденти. На жаль, бракувало багато тих, для кого ці реколекції були зорганізовані.

Обсерватор

ватимуть історичні пояснення. На закінчення буде влаштований коронаційний похід у мініатурі; королівський ридван тягтимуть коні-жарлики, а діти гратимуть ролі королеви і дюка Пилипа.

Св. Біблія — найцінніша річ

Підчас коронації англійської королеви Єлисавети подадуть їй св. Біблію. При церемонії передання королеві книги св. Письма керівник англійської державної Церкви (Черч оф Інгланд) так промовить до королеви: «Наша Милостива Королево! Щоб Ваша Величність завжди свято і дбайливо стояла на сторожі законів і Божої Євангелії — правлі життя й урядування християнської княгині, — ми даруємо Вам цю книгу, як найціннішу річ, що її світ посідає». І далі: «Тут є мудрість; це — королівський закон; це — живі слова Бога».

Хроніка

о. Степан Колянківський, душпастир м. Ноттінггем і округи, в м. квітні виїхав до Канади.

о. д-р Вол. Дзьоба іменований радником Апостольського Візитатора.

о. Іван Шевців іменований духовним асистентом Католицької Акіції у нашому Генеральному Вікаріяті.

(Докінчення з 3-ої стор.)

4. ДУШПАСТИРСТВО МЕНЧЕСТЕР:

терен душпастирства:

Manchester, Wales, Monthmouth, Herefords, Shropshire.

обслуговує о. Александер Бабій, радник А.В.:

15, Dowling Str., Rochdale, Lancas.

і о. д-р Володимир Дзьоба, радник А. Р.: 21, Brideoak Str., Cheetham, Manchester, 8.

5. ДУШПАСТИРСТВО ОКРУГА МЕНЧЕСТЕР:

терен душпастирства:

Lancashire, Cheshire.

обслуговує о. Ярема Гаврилюк:

121, Derby Str., Manchester, 8.

6. ДУШПАСТИРСТВО РОЧДЕЙЛЬ:

терен душпастирства:

Rochdale.

обслуговує о. Александер Бабій, радник А.В.:

15, Dowling Str., Rochdale, Lancs.

7. ДУШПАСТИРСТВО БРАДФОРД:

терен душпастирства:

Yorkshire, Cumberlands., Durhams., North-umberland, Westmorland.

обслуговує о. Лев Дорош:

28, Pemberton Drive, Morley Str., Bradford, Yorks.

і о. Іван Гасяк:

19, Roberts Place, Westgate, Bradford, Yorks.,

8. ДУШПАСТИРСТВО ШОТЛАНДІЯ:

терен душпастирства:

Scotland.

обслуговує о. Александер Маркевич: 6, Mansionhouse Rd., Edinburgh, 9.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ВІКАРІЯТ АП. ВІЗ.

У В. БРИТАНІЇ:

о. Мітрат Александер Малиновський — Генеральний Вікарій Ап. Віз., о. Михайло Ратушинський, радник А. В. і канцлер Ген. Вікаріату, обслуговує також м. Лондон:

143, Saffron Hill, London, E. C. 1.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД «НАШОЇ ЦЕРКВИ» ЗЛОЖИЛИ:

о. радник Вол. Дзьоба — 3 ф.; о. радник Ол. Бабій — 3 ф.; п. М. Яхмівич, ЗДА — 3 ф.; о. М. Матичак — 2 ф.; п. І. Белей, Шкотія — 1 ф.; п. В. Сидор, Бордон — 10 шіл.; д-р І. Р. Калужна, Дербі — 5 шіл.; п. Ілля Яворський, Бедфорд — 5 шіл.; п. К. Когут, Лянкашір — 5 шіл.; п. Мирон Фрайт, Лютон — 3 шіл.; п. З. Винницький, Інв. Оселя — 2 шіл. Жертводавцям щира подяка!

ДО КОЛЬПОРТЕРІВ «НАШОЇ ЦЕРКВИ»

Оцим просимо всіх Шановних Зв'язкових-Кольпортерів «Нашої Церкви» малі суми (належитість за «Нашу Церкву» до 10 чисел) присилати нам при нагоді пересилки чл. вкладок, квартально, або навіть піврічно. Теж просимо долати усіх зусиль, щоб «Наша Церква» найшлася в руках кожного українця католика у В. Британії.

За ласкаву прислугу згори вдячні!

Адміністрація «Н. Ц.»